

La Font Màgica

És fruit de la inspiració de l'enginyer Carles Buigas (fill de Gaietà Buigas, l'arquitecte del monument a Colom), que va idear un nou tipus de font brollador on l'element artístic són les formes canviants de l'aigua. La Font Màgica és una de les darreres obres que es van fer al recinte de l'Exposició Universal del 1929. El projecte es va completar amb cascades i fonts que omplen l'avinguda de Maria Cristina.

L'element fonamental del projecte va ser, però, la font monumental situada sobre una plataforma que s'aixeca a mig camí del Palau Nacional —al final del passeig i que fa de teló de fons amb les escalinates— i la font de la plaça d'Espanya, on abans hi havia una gran esplanada amb les quatre grans columnes de Puig i Cadafalch, que simbolitzaven les quatre barres de la senyera, i que es van derruir durant la dictadura de Primo de Rivera.

La Font Màgica es va malmetre durant la Guerra Civil i va quedar sense funcionar fins l'any 1955, en què l'arquitecte Buigas la va arreglar. Després d'un parell de reparacions més i d'incorporar música a l'espectacle visual, als anys noranta s'hi va fer una renovació a fons per modernitzar les instal·lacions, fins llavors molt artesanals.

A la ciutat també podem gaudir d'un llarg patrimoni de fonts ornamentals i públiques que afegeixen encant als carrers i les places on estan situades.